

Ασκητής του Αγίου Όρους

Χριστούγεννα, Πάσχα, Δεκαπενταύγουστος:

Καλύτερα να μην κοινωνήσω καθόλου ή να κοινωνήσω χωρίς εξομολόγηση;

Κατά τις ημέρες των Χριστουγέννων που πλησιάζουν πολλοί χριστιανοί έχουν την συνήθεια να προσέρχονται στην Θεία Κοινωνία κυρίως την παραμονή της εορτής, αλλά και ανήμερα.

Ασφαλώς αυτή η συνήθεια είναι επαινετή και θα έπρεπε να υιοθετηθεί από όλους.

Προβλήματα όμως δημιουργούνται, όταν μεγάλο ποσοστό από αυτούς προσέρχονται χωρίς καμία προετοιμασία, εκτός από μία ολιγοήμερη συνήθως νηστεία. Όταν κανείς τους το επισημάνει αυτό, πολλοί απαντούν: «μα είναι καλύτερα να μην κοινωνήσω καθόλου;». Η απάντηση είναι «ναι», εάν αυτός που προσέρχεται δεν έχει εξομολογηθεί, ενώ βαραίνεται από μεγάλες αμαρτίες για τις οποίες δεν έχει μετανοήσει και δεν έχει λάβει άφεση από τον πνευματικό, όπως φόνος (στον οποίο περιλαμβάνεται και η έκτρωση), κλοπή, πορνεία, μοιχεία και άλλα σαρκικά αμαρτήματα, μαγεία, ψευδορκία κ.λπ. Στην περίπτωση αυτήν η Θεία Κοινωνία είναι «εις κατάκριμα», όπως λέει ο Απόστολος Παύλος και οι πατέρες της Εκκλησίας. Με την Θεία Κοινωνία στην περίπτωση αυτήν εκφράζουμε την περιφρόνησή μας απέναντι στο μυστήριο και στον Χριστό που προσφέρεται σε αυτό.

Ο Απόστολος Παύλος ήδη είχε επισημάνει ότι αυτό είναι μεγάλη αμαρτία, γράφοντας προς τους Κορινθίους:

«όποιος τρώει τον άρτο αυτόν ή πίνει το ποτήριο του Κυρίου αναξίως, θα είναι ένοχος του σώματος και του αίματος του Κυρίου. Πρώτα ας δοκιμάζει κάποιος τον εαυτό του, και έτσι να τρώει από τον άρτο και να πίνει από το ποτήριο. Γιατί αυτός που τρώει και πίνει αναξίως, τρώει και πίνει εις κατάκρισή του, καθώς δεν ξεχωρίζει το σώμα του Κυρίου. Για αυτό τον λόγο και μεταξύ σας είναι πολλοί άρρωστοι και ασθενείς και αρκετοί από αυτούς πεθαίνουν. Διότι εάν κρίναμε τους εαυτούς μας, δεν θα κρινόμασταν».

Ποια είναι όμως η δοκιμασία πριν την θεία Κοινωνία για την οποία μιλάει ο Απόστολος;

Είναι η μετάνοια για τις αμαρτίες μας, απαραίτητη έκφραση της οποίας είναι και η Εξομολόγηση στον Πνευματικό. Γιατί, όσο και να μετανοεί κάποιος κατ' ιδίαν, εάν δεν προσέλθει στο πετραχήλι του Πνευματικού, η μετάνοιά του είναι επισφαλής και δεν λογίζεται ως μετάνοια. Το μυστήριο της Εξομολογήσεως είναι αυτό που χαρίζει την άφεση των αμαρτιών και επισφραγίζει την μετάνοια, ενώ η τελεία και γνήσια μετάνοια είναι όταν πλέον ο άνθρωπος αποφασίζει οριστικά και αμετάκλητα ότι δεν θα διαπράξει πάλι την αμαρτία.

Πολλοί όμως είναι αυτοί που θα ρωτήσουν: εγώ δεν εξομολογούμαι, αλλά δεν έχω κάνει και μεγάλες αμαρτίες. Τί πρέπει να κάνω; Να μην κοινωνήσω καθόλου; Η απάντηση είναι ότι και για αυτούς τους ανθρώπους χρειάζεται η σχέση με τον Πνευματικό και η ευλογία του Πνευματικού, προκειμένου να προσέλθουν στην Θεία Κοινωνία.

Ο Πνευματικός είναι εκείνος που θα καθορίσει την συχνότητα της θείας Κοινωνίας και θα τους δώσει την ευλογία του να πάνε να κοινωνήσουν, εκτός φυσικά εάν υπάρχουν πολύ σοβαρές αιτίες. Φυσικά δεν είναι απαραίτητη πριν από κάθε Θεία Κοινωνία η Εξομολόγηση. Αυτή που είναι απαραίτητη είναι η ευλογία του Πνευματικού για την συχνή ή αραιή θεία Κοινωνία. Δεν είναι ο άνθρωπος που καθορίζει μόνος του την ικανότητά του για την πρόσληψη της θείας Κοινωνίας, αλλά εκείνος ο άνθρωπος που έχει ορίσει η Εκκλησία και διά μέσου αυτής ο Θεός. Και αυτός είναι ο Πνευματικός, όσο αμαρτωλός και εάν είναι ο ίδιος. Ακόμη και εάν ο Πνευματικός βαρύνεται από μεγάλες αμαρτίες, η άφεση αμαρτιών και η ευλογία που δίνει είναι για τον εξομολογούμενο η ίδια με αυτήν που δίνει καὶ ο αγιότερος Πνευματικός. Για αυτό τον λόγο είναι προτιμότερο όσοι θέλουν να κοινωνήσουν στις εορτές να ετοιμαστούν με την Εξομολόγηση. Οι Ιερείς δεν είναι αστυνόμοι ή ανακριτές για να ρωτούν τον καθένα εάν έχει εξομολογηθεί ή έχει άδεια από τον Πνευματικό του. Ωστόσο, σε τέτοιες περιστάσεις, όπως είναι τα Χριστουγέννα και το Πάσχα (συνήθως τις παραμονές), όταν έχουμε μαζική προσέλευση στην Θεία Κοινωνία, θα πρέπει και οι Ιερείς, πριν την θεία Κοινωνία, να λένε λίγα λόγια για την αναγκαιότητα του μυστηρίου της Εξομολογήσεως και της αδείας του Πνευματικού πριν την προσέλευση.